

บทความการวิจัย

ความคิดเห็นในการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว The Opinion of Personnel Development to Be A Learning Person of Teacher at School under the Royal Patronage of His Majesty the King

กนกพร บุตรดี
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการสอน ในกรอบ 5 ด้าน 2) นำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้แก่ โรงเรียนมัธยมวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์ ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดสันติการามวิทยา ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดป่าไถ่ (ส่วนประชานุกูล) ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดบึงเหล็ก ในพระบรมราชานุเคราะห์ และโรงเรียนนันทบุรีวิทยา ในพระบรมราชานุเคราะห์จำนวนทั้งสิ้น 144 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และแบบตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่า Independent t – test

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นในการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
2. การพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่มีเพศ อายุ และประสบการณ์ในการสอน ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้โดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. การพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ควรเพิ่มเติมความรู้ใหม่ๆ ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การอบรม การศึกษาดูงาน เพื่อการพัฒนางานในหน้าที่ ควรจัดให้มีหนังสือ สื่อ แหล่งเรียนรู้ และเอกสารที่หลากหลาย เพื่อถ่ายทอด

การศึกษา ค้นคว้า ทาความรู้ใหม่ๆอยู่เสมอ และควรเปิดโอกาสให้บุคลากรครูได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยน ข้อมูลซึ่งกันและกัน

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ตามมาตรา 81 ได้ระบุไว้ว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้ และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปะวิทยาการต่างๆ เร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ในมาตราที่ 22 ได้กำหนดไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความรู้ความสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องส่งเสริมสนับสนุนผู้สอนให้สามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน และอำนวยความสะดวก ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความรอบรู้ ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 24 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542: 7-8)

การพัฒนาการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554) และแผนการศึกษาแห่งชาติระยะเวลา 15 ปี (พ.ศ.2545 – 2559) ได้เน้นการศึกษาใน 2 มิติ มิติแรก เป็นบทบาทการพัฒนาการศึกษา เพื่อการพัฒนาโลกยุคใหม่ที่มีใ้เน้นการพัฒนาคน แต่ต้องพัฒนาองค์ความรู้เสริมนวัตกรรมที่เป็น การเพิ่มขีดความสามารถของประเทศ มิติที่สอง เป็นการศึกษาที่มีวิญญานของตนเองสถาบันต้องมีบทบาทชี้ นำสังคม เป็นสถาบันภูมิปัญญาของสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2550: 47) สถาบันการศึกษา จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนระบบวิธีการทางการศึกษา การถ่ายทอดข้อมูล และองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นในรูปแบบ และกระบวนการที่แตกต่างจากเดิม โดยมุ่งเน้นการสร้างนิสัยใ้เรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้สามารถ ก้าวทันต่อการขยายตัวขององค์ความรู้ที่เจริญก้าวหน้าทางวิทยาการอย่างไม่หยุดยั้ง

ดังนั้น เพื่อให้บุคคลและสังคมของประเทศไทยได้รับการพัฒนาให้มีความสามารถในการใช้ข้อมูล ข่าวสารและสามารถนำมาพัฒนาเป็นกระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้ โดยมีความสามารถควบคุมภาวะวิกฤติ เศรษฐกิจได้ การศึกษาจะต้องบรรลุเป้าหมายในการสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ องค์กรแห่งการเรียนรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาและยกระดับการศึกษา ของประเทศ ให้สามารถเข้าสู่การแข่งขันกับนานาชาติได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542: 9)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจในเรื่อง ความคิดเห็นในการพัฒนาบุคลากรให้เป็บุคคล แห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อ

นำผลการวิจัยที่ได้ใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการและส่งเสริมการจัดกิจกรรมในการพัฒนาครูในโรงเรียนสังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้ได้รับการเรียนรู้ และยังสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ และความถนัด จนก่อให้เกิดคุณลักษณะการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานในหน้าที่การสอน สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน และกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีนิสัยรักการอ่าน ค้นคว้าหาความรู้ได้ ตลอดจนบริหารจัดการความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นในการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการสอน
2. เพื่อนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้แก่ โรงเรียนมัธยมวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์ ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดสันติการามวิทยา ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดป่าไถ่ (ส่วนประชาชนกุล) ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดบึงเหล็ก ในพระบรมราชานุเคราะห์ และโรงเรียนนันทบุรีวิทยา ในพระบรมราชานุเคราะห์ จำนวน 222 คน

กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ จากครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้แก่ โรงเรียนมัธยมวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์ ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดสันติการามวิทยา ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดป่าไถ่ (ส่วนประชาชนกุล) ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดบึงเหล็ก ในพระบรมราชานุเคราะห์ และโรงเรียนนันทบุรีวิทยา ในพระบรมราชานุเคราะห์ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 144 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันรัชต์ภาคย์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้แก่ โรงเรียนมัธยมวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์ ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดสันติการามวิทยา ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดป่าไถ่(ส่วนประชานุกูล) ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดบึงเหล็ก ในพระบรมราชานุเคราะห์ และโรงเรียนนันทบุรีวิทยา ในพระบรมราชานุเคราะห์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล จำนวน 144 ฉบับ

2. ผู้วิจัยนำหนังสือพร้อมแบบสอบถามจำนวน 144 ฉบับ เพื่อเก็บข้อมูลจากครูในโรงเรียนสังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้แก่ โรงเรียนมัธยมวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์ ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดสันติการามวิทยา ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดป่าไถ่(ส่วนประชานุกูล) ในพระบรมราชานุเคราะห์ โรงเรียนวัดบึงเหล็ก ในพระบรมราชานุเคราะห์ และโรงเรียนนันทบุรีวิทยา ในพระบรมราชานุเคราะห์ โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างและเก็บคืนด้วยตนเอง

3. นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ และคำนวณค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows โดยได้นำข้อมูลแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาเปลี่ยนเป็นรหัสตัวเลข (Code) แล้วบันทึกลงในโปรแกรม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตามลำดับ ดังนี้

1. การคำนวณหาข้อมูลสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Checklist) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

2. การคำนวณหาข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยหาคะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร ซูศรี วงศ์รัตน์ (2544: 41) ดังนี้

$$\text{สูตรคะแนนเฉลี่ย (Mean) คือ } \bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนน
	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ในการแปลความหมายคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ความหมายคะแนนเฉลี่ยของคำตอบ โดยอาศัยเกณฑ์ของธานินทร์ ศิลป์จารุ (2550: 77) แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3. การเปรียบเทียบเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่ง การเรียนรู้ของ ครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าที (t – test)

3.1 คะแนนที (t-test independent)

3.1.1 ตรวจสอบความแปรปรวนของคะแนน บุญชม ศรีสะอาด (ม.ป.ป.: 234)

$$\text{สูตร } F = \frac{S_1^2}{S_2^2} \quad \text{เมื่อ } df_1 = n_1 - 1$$

S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

4. การคำนวณหาข้อมูลแนวทางและข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการ เรียนรู้ มีลักษณะเป็นข้อคำถามชนิดปลายเปิด (Open Ended) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปออกมาเป็นคำร้อยละ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยขอนำเสนอเป็นภาพรวม และข้อสรุปผลการวิจัยเป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ตามลำดับ ดังนี้

1. จากข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง อายุ 40 ปีลงมา และมี ประสบการณ์ในการสอน 1 – 20 ปี

2. จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ตาม รายละเอียด ของความคิดเห็นในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1 คุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ เป็นนักคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถแนะนำผู้อื่นได้ และ ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ เป็นคนที่ชอบการเปลี่ยนแปลง ชอบที่จะทดลองสิ่งใหม่ๆ กล้าที่จะคิด และตัดสินใจด้วยตนเอง โดยไม่คล้อยตามคนอื่น เป็นคนที่มีความคิดเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ไม่ชอบ

เลียนแบบใคร เป็นคนชอบคิดริเริ่ม ชอบคิด ชอบทำสิ่งที่ซับซ้อนและแปลกใหม่ มีความสามารถในการใช้สมาธิ ในการพินิจพิเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ๆ อย่างถี่ถ้วน เป็นคนรักที่ จะก้าวไปข้างหน้า เต็มใจทำงานหนัก อุทิศ เวลาให้งาน ใช้กิจกรรมต่างๆ เช่น ร้องเพลง เล่นเกมฯ มาช่วยในการสอนเพื่อความเข้าใจของเด็ก ในความ ยุ่งยากซับซ้อน สามารถใช้คำถามซักถามสิ่งที่ต้องการทราบอยู่เสมอ และผลิตสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในห้องเรียนเอง

2.2 คุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน โดยรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ ติดตามรับชมรายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่เป็นรายการสารคดีที่ให้ความรู้ทางวิชาการ ชมรายการข่าวสารจากโทรทัศน์เป็นประจำ และติดตามข่าวสารต่างๆ จากหนังสือพิมพ์เป็นประจำ และข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ สืบค้นข้อมูลที่ต้องการศึกษา โดยใช้ระบบอินเทอร์เน็ตอยู่เสมอ เรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าและสรุปเป็นประเด็น เป็นผู้ที่ชอบอ่านหนังสือเป็นประจำ เข้าห้องสมุดเป็นประจำ เมื่อมีคาบว่างจากการสอน เลือกใช้แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน เพื่อศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องที่ต้องการศึกษา กำหนดประเด็นการศึกษาในเรื่องที่ต้องการศึกษาค้นคว้า และมีการวางแผนในการค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ อยู่เสมอ

2.3 ความกระตือรือร้น สนใจแสวงหาความรู้อยู่เสมอ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลทั่วไปในเรื่องที่ตนสนใจ และเมื่อไม่สามารถสืบค้นเรื่องที่สนใจจากห้องสมุดได้จะทำการสืบค้นจากอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนแทน และข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ เลือกใช้วิธีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร เพื่อพัฒนาตนเองและงานได้อย่างต่อเนื่อง ใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนเป็นประจำ เพราะมีความสะดวก ประเมินความต้องการในการแสวงหาความรู้ของตนเองอยู่เสมอ มักจะใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและในท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของตนเองเสมอ อ่านหนังสือวารสารทางวิชาการเป็นประจำ จัดลำดับความสำคัญในเรื่องที่ต้องการศึกษา สรุปประเด็นการเรียนรู้และประสบการณ์ได้อย่างถูกต้องด้วยตนเอง และรู้จักค้นคว้าอ้างอิง แหล่งข้อมูลได้อย่างเหมาะสม

2.4 ความมุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ เลือกวิธีการเรียนรู้แต่ละเรื่อง แตกต่างกันตามลักษณะเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้ และจัดระเบียบการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้ทันต่อองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก และข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ เป็นนักเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่จะสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลใหม่ๆ ได้อย่างรวดเร็ว มักคิดนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ศึกษาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้แล้วนำมาประยุกต์ใช้ มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินผล ศึกษาวิธีการเรียนรู้ ตามทฤษฎีของนักการศึกษาต่างๆ ตามโอกาสเสมอ นำนวัตกรรมที่คิดเอง มาใช้จัดการเรียนการสอน เรียนรู้ทุกอย่างที่ต้องการรู้ และสอนโดยใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี

2.5 การนำความรู้จากการเรียนรู้ไปใช้ได้อย่างเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ ยอมรับการเปลี่ยนแปลงองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น

และนำความรู้จากอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการสอน และข้อที่มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ สามารถพิจารณาความรู้ที่มีอยู่เดิมและความรู้ที่ได้รับมาใหม่ๆ แล้วเลือกไปใช้พัฒนางานได้อย่างเหมาะสม เมื่อได้รับความรู้ใหม่ๆ สามารถแนะนำให้เพื่อนร่วมงานได้รับความรู้ที่ท่านได้รับมาด้วย นำสื่อตัวจริง เช่น หนังสือพิมพ์ หนังสืออ่านนอกเวลาฯ มาช่วยสอน นำความรู้จากการเรียนรู้ไปปรับปรุง พัฒนางานในหน้าที่ของตนเอง สามารถรวบรวมเนื้อหาความรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อสะดวกในการเลือกใช้ สามารถบูรณาการความรู้เดิมและความรู้ใหม่แล้วประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานในหน้าที่ของตนเอง ผลิตสื่อการเรียนรู้ที่มาจากสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี และใช้กิจกรรมต่างๆ มาช่วยในการสอน

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ในเรื่องความคิดเห็นในการพัฒนาบุคลากร ให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการสอน พบว่า รายละเอียดความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน ด้านความกระตือรือร้น สนใจแสวงหาความรู้อยู่เสมอ ด้านความมุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และด้านการนำความรู้จากการเรียนรู้ไปใช้ได้อย่างเหมาะสม มีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นในการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ประเด็นที่ได้พบเกี่ยวกับการวิจัยในเรื่องนี้ ผู้วิจัยจะได้นำมาอภิปรายเพื่อสรุปเป็นข้อยุติให้ทราบถึงข้อเท็จจริงโดยมีการนำเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิง สนับสนุน หรือขัดแย้ง ได้ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นในการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พบว่า อยู่ในระดับมาก เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะครูส่วนใหญ่คิดว่า บุคคลต้องมีคุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รองลงมาคือ ความมุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และความคิดเห็นด้านคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐโดยยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ.2551 – 2555) เกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการทำงาน เพื่อยกระดับขีดความสามารถและมาตรฐานการทำงานของหน่วยราชการ ให้อยู่ในระดับเทียบเท่ามาตรฐานสากล โดยองค์ประกอบของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคคลให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุทธศาสตร์ข้อที่ 3 ที่มุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลให้มีความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ คิดริเริ่มเปลี่ยนแปลงและปรับตัวได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของบุคลากร และส่วนราชการต่อไป ซึ่งสามารถแยกรายละเอียดด้านต่างๆ ได้ดังนี้

1.1 ด้านคุณลักษณะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ต้องเป็นคนที่ชอบการเปลี่ยนแปลง ชอบที่จะทดลองสิ่งใหม่ๆ เป็นคนที่มีความคิดเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ไม่ชอบเลียนแบบใคร กล้าที่จะคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง โดยไม่คล้อยตามคนอื่น มีความสามารถในการใช้สมาธิ ในการพินิจพิเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ๆ อย่างถี่ถ้วน เป็นคนรักที่จะก้าวไปข้างหน้า เต็มใจทำงานหนัก อุทิศเวลาให้งานเป็นคนชอบคิดริเริ่ม ชอบคิด ชอบทำสิ่งที่ซับซ้อนและแปลกใหม่ และในควมยุ่งยากซับซ้อน สามารถใช้คำถามซักถามสิ่งที่ต้องการทราบอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรรัตน์ เอี่ยมกุล (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษากระบวนการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาบุคลากร ต้องการศึกษารวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ในการพัฒนาบุคลากร ด้านการวางแผนพัฒนาบุคลากร จัดทำเป็นโครงการในแผนปฏิบัติงานประจำปีกำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของบุคลากรในตำแหน่งหน้าที่ ปัจจุบัน ด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติในการทำงาน ด้านการนำแผนพัฒนาบุคลากรไปใช้

1.2 ด้านคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก บุคคลแห่งการเรียนรู้ต้องเป็นผู้ที่ชอบอ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ ติดตามข้อมูลข่าวสารต่างๆ จากหนังสือพิมพ์เป็นประจำ ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในประเด็นเรื่องที่ต้องการศึกษาค้นคว้า และมีการวางแผนในการค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ อยู่เสมอ ทำการสืบค้นข้อมูลโดยใช้ระบบอินเทอร์เน็ตและเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าและสรุปเป็นประเด็น และเข้าห้องสมุดเป็นประจำที่ว่างจากการสอนนอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ (2545) ที่ให้ความหมาย บุคคลแห่งการเรียนรู้ต้องเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความกระตือรือร้นสนใจแสวงหาความรู้อยู่เสมอ มุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

1.3 ด้านความกระตือรือร้น สนใจแสวงหาความรู้อยู่เสมอ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก บุคคลแห่งการเรียนรู้ต้องแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เลือกใช้วิธีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาตนเองและงานได้อย่างต่อเนื่อง จัดลำดับความสำคัญในเรื่องที่ต้องการศึกษา รู้จักค้นคว้าอ้างอิง แหล่งข้อมูลได้อย่างเหมาะสม มักใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและในท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของตนเองเสมอ เมื่อไม่สามารถสืบค้นเรื่องที่สนใจจากห้องสมุดได้ ท่านจะใช้การสืบค้นจากอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน สรุปประเด็นการเรียนรู้ และประสบการณ์ได้อย่างถูกต้องด้วยตนเอง การสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลทั่วไปในเรื่องที่ตนสนใจ และมักมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2541) ได้กล่าวไว้ว่า เราต้องเป็นผู้ที่เรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งแม้จบการศึกษาแล้ว ก็เป็นคนที่ยังเรียนรู้จากสิ่งรอบตัว เช่น การเรียนรู้ผ่านทางสื่อต่างๆ การอ่านหนังสือ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทั้งนี้เพราะการศึกษากับวิถีชีวิตมนุษย์นั้นเกี่ยวข้องกัน และไม่สามารถแยกออกจากกันได้ นอกจากนี้ยังต้องมีความกระตือรือร้น ที่จะชวนหาหาความรู้ใหม่ๆอยู่เสมอ มีความขยันหมั่นเพียร มีความรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

1.4 ด้านความมุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ จะต้องจัดระเบียบการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้ทันต่อองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในโลกแห่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลใหม่ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ หน่วยงานนิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้กล่าวไว้ว่า “ คนเก่งในอนาคต มิใช่ผู้รู้หรือจำข้อมูลได้มากมาย แต่เป็นคนที่รู้ว่า สถานการณ์ใด จะต้องใช้ข้อมูลอะไร และจะไปหาข้อมูลมาจากที่ไหน” เพื่อใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ และศึกษาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และนำมาประยุกต์ใช้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษกานดา คงทวีเลิศ (2547) ได้ศึกษาระดับคุณลักษณะที่เป็นองค์ประกอบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกมัธยมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ระดับคุณลักษณะที่เป็นองค์ประกอบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของคณะผู้บริหาร คณะครู และคณะกรรมการนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกัน ในระดับมาก 6 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาความมีประสิทธิภาพของโรงเรียน ด้านการมีส่วนร่วมร่วมกัน ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการบริหารหลักสูตรและการสอน และด้านการมีเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ ดังที่มาร์ชชี (Marchi: 1999) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของอินเทอร์เน็ตในองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้ทำการศึกษาถึงผลขององค์กรการเรียนรู้ที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ผลการศึกษาเปรียบเทียบพบว่า องค์กรการเรียนรู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าองค์กรที่ไม่เน้นการเรียนรู้ องค์กรการเรียนรู้ใช้เครื่องมือและโปรแกรมอินเทอร์เน็ตแตกต่างไปจากองค์กรอีกระบบ

1.5 ด้านการนำความรู้จากการเรียนรู้ไปใช้ได้อย่างเหมาะสม พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ต้องยอมรับการเปลี่ยนแปลงองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น นำความรู้จากการเรียนรู้ไปปรับปรุง พัฒนางานในหน้าที่ของตนเอง สามารถพิจารณาความรู้ที่มีอยู่เดิม และความรู้ที่ได้รับมาใหม่ๆ แล้วเลือกไปใช้พัฒนางานได้อย่างเหมาะสม สามารถบูรณาการความรู้เดิมและความรู้ใหม่แล้วประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานในหน้าที่ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถัย สิทธิวิรัชธรรม (2548) ได้ศึกษาศักยภาพการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของกลุ่มการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลโรงพยาบาลพิจิตร พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยด้านพลวัตของการเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนองค์กร และการจัดการความรู้อยู่ในระดับมาก เช่นเมื่อได้รับความรู้ใหม่ๆ สามารถแนะนำให้เพื่อนร่วมงานได้รับความรู้ที่ท่านได้รับมาด้วย และสามารถรวบรวม เนื้อหาความรู้ ที่เกิดจากการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อสะดวกในการเลือกใช้ ดังที่ เซาส์เทิน (Southern: 1997) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศิลปะการเรียนรู้เพื่อการสนทนาในการเปลี่ยนแปลงองค์กร ผลการวิจัยพบว่า องค์กรไม่ว่าจะเป็นแนวธุรกิจหรือองค์กรการศึกษา จะถูกกำหนดความสำเร็จจากความสามารถในการเรียนรู้ การเรียนรู้หมายถึง การเรียนรู้ซึ่งสร้างความเข้าใจ อันเป็นผลลัพท์ทักษะด้านการสื่อสารสนทนา ขณะเดียวกัน ความสัมพันธ์ในระดับโลก ล้วนเกิดจากทักษะการสื่อสาร และการจัดการศึกษาที่ดี นอกจากนี้ บาร์รอน (Barron: 1996) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนรู้เพื่อ เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ สรุปว่าการเรียนรู้อย่างไม่รู้ตัว โดยผ่านกระบวนการสนทนาหรือประชุมอย่างไม่เป็นทางการ มีส่วนสำคัญว่าการเรียนรู้หรือการสนทนาอย่างเป็นทางการ อย่างไรก็ตามการเรียนรู้อย่างเป็นทางการ สนับสนุนการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ ปัจจัย

ประกอบอื่นๆที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ในองค์กร คือ บรรยากาศการเรียนรู้และการวิจัยร่วมกัน ที่จะสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญที่สุดของกระบวนการเรียนรู้

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ของครูในโรงเรียน สังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ในการสอน พบว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ต้องมีคุณสมบัติด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านคุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน ด้านการมีความกระตือรือร้น สนใจแสวงหาความรู้อยู่เสมอ ด้านความมุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และด้านการนำความรู้จากการเรียนรู้ไปใช้ได้อย่างเหมาะสมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่งระวี ลาภมูล (2547) ได้ให้ความหมายไว้ว่า บุคคลแห่งการเรียนรู้คือ ผู้ที่มีคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความกระตือรือร้น สนใจแสวงหาความรู้อยู่เสมอ มุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการเรียนรู้กระทำได้หลากหลาย เช่น การดูโทรทัศน์ การฟังวิทยุ การอ่านหนังสือ การค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต การดูหรือสัมผัสกับธรรมชาติ เป็นต้น นับได้ว่าบุคคลแห่งการเรียนรู้มิได้หมายถึงนักเรียน นักศึกษา นักวิชาการ ครูอาจารย์เท่านั้น แต่อาจจะหมายถึงบุคคลทั่วไปที่มีความต้องการแสวงหาความรู้ด้วยความตั้งใจที่จะเรียนรู้ในลักษณะต่างๆ กันออกไป นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดสาคร จันทะลาม (2550: ออนไลน์) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรม การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูสายผู้สอนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ มีความสามารถนำความรู้จากการเรียนรู้ไปใช้ได้อย่างเหมาะสม มีพฤติกรรมด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความกระตือรือร้นสนใจแสวงหาความรู้อยู่เสมอ มีความมุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ มีพฤติกรรมลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ ปัญหาโรงเรียนไม่มีแหล่งเรียนรู้เพียงพอ ปัญหาเวลาในการบริการแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนมีจำกัด ปัญหาขาดสื่อและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพและไม่เพียงพอต่อความต้องการ สำหรับด้านปัญหาอื่นๆ ได้แก่ ปัญหาขาดสื่อที่ทันสมัย ความพร้อมที่จะรับรู้ข่าวสารด้วยตนเอง เนื่องจากภาระงานมีมาก แหล่งค้นคว้าในโรงเรียนมีจำกัด จากการศึกษาดังกล่าว การที่จะส่งเสริมให้บุคลากรเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สถานศึกษาจะต้องจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาอย่างเพียงพอ อีกทั้งสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาสื่อที่ทันสมัย และจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ให้ครูผู้สอน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ครูผู้สอนศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นในการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดกลุ่มโรงเรียนตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ดังนั้นสถานศึกษาควรศึกษาสภาพการทำงานในปัจจุบันว่า ยังขาดความพร้อมในเรื่องอะไรบ้าง และมีการพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ เกี่ยวกับวิธีการทำงาน การเรียนรู้วิธีการทำงาน การเรียนรู้ภายในกลุ่ม การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ และแบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกัน ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมให้บุคลากรคิดและปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ
2. การพัฒนาองค์กร ปรับสายงานให้มีความคล่องตัว เพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและการเรียนรู้ทุกระดับ ควรมีระบบส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานด้วยวิธีการต่างๆ
3. ควรเพิ่มเติมความรู้ ด้วยวิธีการอบรมต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเองและการเรียนการสอน หรือโดยวิธีศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสบการณ์ใหม่ๆ ในการพัฒนางานในหน้าที่
4. โรงเรียนควรจัดให้มีหนังสือและเอกสารที่หลากหลายในห้องสมุดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้อ่านให้ครบทุกเพศทุกวัย
5. โรงเรียนควรสนับสนุนงบประมาณในการเข้ารับการอบรมในสาขาวิชาต่างๆ ในรูปผลงานเชิงประจักษ์มากขึ้น
6. การพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรมีโอกาสแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน อีกทั้งเปิดรับข้อมูลข่าวสารและความรู้ใหม่ๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบกับตัวแปรอื่นๆ เช่น วุฒิทางการศึกษา อายุราชการ ตำแหน่งหน้าที่ เป็นต้น
2. ควรทำวิจัยผลกระทบด้านการบริหารของสถานศึกษาที่ได้ส่งเสริมให้บุคลากรเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อประเมินการบริหารและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว